SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 70/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť A. B., Š., zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. Š., Advokátska kancelária, Š., vo veci porušenia základných práv zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 829/93 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2004 doručená sťažnosť A. B., Š. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 829/93.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že: *„Sťažovateľ návrhom doručeným porušovateľovi 21. 5. 1993 uplatnil proti odporcovi BIOSPOL spol. s r. o. Slovinec č. 15, Bratislava právo na zaplatenie peňažnej sumy 540.000,- Sk s prísl.*

Porušovateľ do 10. 11. 2003 vec meritórne právoplatne nerozhodol a v tento deň doručil sťažovateľovi výzvu, ktorou tohto žiada, aby oznámil porušiteľovi, či od podania žaloby, t. j. 21. 5. 1993 nedošlo medzi účastníkmi konania ku zmene pomerov a či na podanej žalobe sťažovateľ aj naďalej trvá, resp. na základe výpisu z OR Okresného súdu Bratislava I., spoločnosti BIOSPOL spol. s r. o., Slovinec č. 15, Bratislava, a tiež na základe uznesenia č. k. 2 K 110/99 zo dňa 1. 2. 2000 nezoberie žalobu späť. Z citovaných listín vyplýva, že KS v Bratislave, citovaným uznesením zo dňa 1. 2. 2000 zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu dlžníka Biospol spol. s r. o., Slovinec 15, 841 07 Bratislava, IČO: 31 328 326 pre jeho nemajetnosť.

S poukazom na uvedené sťažovateľ podaním zo dňa 17. 12. 2003 vzal návrh v celom rozsahu späť preto, že v priebehu konania bol na odporcu podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý bol však uznesením KS v Bratislave, č. k. 2 K 110/99 zo dňa 1. 2. 2000 pre jeho nemajetnosť zamietnutý a že je teda zrejmé, že i v prípade úspešnosti v tomto konaní nebude pohľadávka sťažovateľa uspokojená.

Je teda zrejmé, že porušiteľ vo veci nekonal bez zbytočných prieťahov, o čom svedčí fakt, že od podania samotnej žaloby dňa 21. 5. 1993 do rozhodnutia o zastavení konania uznesením, sp. zn. 24 Cb 829/93-71, t. j. zo dňa 18. 12. 2003, doručené dňa 7. 1. 2004 vo veci nekonal tak, aby táto bola v primeranej lehote ukončená, k čomu by bolo došlo v prípade, žeby porušiteľ priebežne a včas bez zbytočných prieťahov vo veci konal.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Krajský súd v Bratislave, svojím konaním vo veci 24 Cb 829/93 porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, v spojení s čl. 6 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd priznáva pre sťažovateľa primerané finančné zadosťučinenie vo výške 540.000,- Sk, a to z dôvodu, že porušiteľ v primeranej lehote bez zbytočných prieťahov vo veci nerozhodol a sťažovateľove právo, vzhľadom na takýto postup, i v prípade úspešnosti v tomto konaní, by nebolo uspokojené.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namietala porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 829/93.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd už judikoval, že v kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Obdobne to platí aj pre právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 122/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 34/03).

Na základe uvedeného sa lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, ktorou sa namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o porušení tohto základného práva dozvedieť. Začiatok zákonnej lehoty je teda v prípade tohto práva vymedzený subjektívne podľa možnosti sťažovateľa dozvedieť sa o jeho porušení. Posúdenie tejto „možnosti“ je vždy individuálne vzhľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Ústavný súd pritom prihliada tak na účel tohto základného práva, ako aj na účel predmetnej zákonnej lehoty (I. ÚS 235/03).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka podaním zo 17. decembra 2003 vzala návrh v celom rozsahu späť a že sa o skutočnostiach, ktoré podľa obsahu sťažnosti zakladajú

porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, dozvedela najneskôr 7. januára 2004. Predmetnú sťažnosť podala 19. marca 2004.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a pretože sťažovateľka sa v predmetnej veci domáhala ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označených konaniach namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jej právna neistota v napadnutom konaní, bolo potrebné jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z týchto dôvodov odmietnuť ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2004